



ЖОВА́НИК Павло Микитович (16(29). 02. 1902, с. Дмитрівка, нині смт Бахмац. р-ну Черніг. обл. — 25. 08. 1992, Харків) — ветеринарний лікар. Доктор ветеринарних наук (1960), професор (1964). Закін. Київ. вет.-зоотех. інститут (1929). Відтоді працював вет. лікарем; від 1931 — в Укр. НДІ експерим. ветеринарії (Харків); 1939–41 — заступник директора з наук.

питань, 1944 — директор Київ. філії, 1946–80 — завідувач відділу вивчення хвороб рогатої худоби, лаб. вивчення бруцельозу, 1980–85 — наук. консультант. Розробляв методи прижиттєвої діагностики бруцельозу тварин з використанням гуморал. і клітин. реакцій імунітету; обґрунтував систему протибруцельоз. щеплень.

Основні праці

Бруцельоз великої рогатої худоби. К., 1946; Разработка метода оздоровления стада крупного рогатого скота от бруцеллеза путем вакцинопрофилактики // Науч. тр. Укр. НИИ эксперим. ветеринарии. Х., 1956. Т. 23; Бруцеллез. К., 1975 (співавтор); Вакцинопрофилактика в системе мер борьбы с бруцеллезом // Ветеринария. 1983. № 5 (співавтор); Бруцеллез сельскохозяйственных животных. К., 1991 (співавтор).

Рекомендована література

1. Бабкін А. Ф. Жованик Павло Микитович (1902–1992) // Вчені у галузі вет. медицини. Кн. 6. К., 2001.

[А. Ф. Бабкін](#)

Бібліографічний опис:

Жованик Павло Микитович / А. Ф. Бабкін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18179>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).